

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/209/2016
Identifikačné číslo spisu: 5016200138
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200138.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľky: T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. A., XXX XX D. X, U. XXXX/XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/29/2016-87 zo dňa 11. júla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/29/2016-87 zo dňa 11. júla 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 24Sd/29/2016-87 zo dňa 11. júla 2016 podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.03.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd považoval závery posudkových lekárov, že zdravotný stav navrhovateľky nespôsobuje viac ako 40 % - ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, za nesporné a zodpovedajúce obsahu spisov. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku navrhovateľky, že nebolo zohľadnené jej ochorenie chrbtice, pretože v posudku posudkového lekára zo dňa 25.04.2016 sa konštatuje, že toto nie je posudkovo významné, keď nie je sprevádzané významnou poruchou pohyblivosti krčnej chrbtice ani pravého ramena. Keďže krajský súd nezistil pochybenia, ktoré by svedčili o nesprávnosti záverov posudkových lekárov, rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľka podala včas odvolanie. Namietala, že posudkoví lekári nesprávne vyhodnotili jej zdravotný stav. Argumentovala, že stratila úchopovú schopnosť na pravej ruke

a na ľavej ju mala oslabenú po operáciách karpálnych tunelov, vtedy však na vyšetrenie k posudkovému lekárovi predvolaná nebola. Posudkovým lekárom tiež vytkla, že neprihliadli na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, na možnosť pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie. Zdôraznila, že podľa lekárskej správy z EMG vyšetrenia zo dňa 27.02.2015 má stále nosiť na oboch rukách ortézy, nepreťažovať zápästie a pokračovať v intenzívnych rehabilitáciách. Zlepšenie o 90 % pociťovala len subjektívne, keďže po 1,5 roku mohla v noci správať bez bolesti. V tom čase nepracovala a nezaťažovala ruky, nebola schopná vykonávať žiadnu prácu a problémy jej robilo realizovať základnú hygienu. Vyšetrenie posudkového lekára po 1,5 roku od vzniku jej ťažkostí považuje za neobjektívne, pretože predtým mala bolesti, pre ktoré si nevedela odkrojiť chlieb a uchytiť pohár a bola odkázaná na pomoc iných. Namietala aj nesprávny údaj o matke v rodinnej anamnéze. Poukázala tiež na vyšetrenie EMG zo 17.10.2015, v ktorej sa uvádza, že ide o stredne ťažké poškodenie v progresii proti EMG 10/2013 a až vo vyšetrení EMG z 11.01.2016 sa uvádza už len ľahké poškodenie. Nakoľko v období od júla 2013 do januára 2016 mala radikálne zníženú pracovnú záťaž, žiadala preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušiť.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). V zmysle § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Z obsahu spisov, ktoré boli odvolaciemu súdu predložené vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky bol posúdený posudkovými lekármi niekoľkokrát, s rovnakým posudkovým záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je recidivujúci syndróm karpálneho tunela vpravo, patriaci podľa Prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení do kapitoly XV, oddielu G, pod položku 29.9 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 30 %.

V konaní nebolo sporným, že rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia číslo R-23.4.2015-428/636 219 6676 zo dňa 23.04.2015 bol navrhovateľke v Českej republike priznaný invalidný dôchodok pre invaliditu prvého stupňa od 17.10.2014 pre obojstranný syndróm karpálneho tunela.

Z podaní navrhovateľky vyplýva, že z rovnakého dôvodu sa domáha uznania invalidity (a priznania invalidného dôchodku) v Slovenskej republike za obdobie od podania žiadosti (t. j. od 31.10.2014) až do odznenia invalidity v Českej republike, t. j. do 03.12.2015. Krajský súd skonštatoval, že uvedená požiadavka navrhovateľky nemá oporu v zákone s poukazom na to, že vyššie uvedené rozhodnutie Českej správy sociálneho zabezpečenia vychádzalo z ustanovenia § 38 písm. a/ zákona č. 155/1995 Sb. o dôchodovom pojištění, teda z právneho predpisu Českej republiky. Kritériá uznania invalidity a nároku na invalidný dôchodok podľa českých právnych predpisov nie sú rovnaké ako podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, o čom bola navrhovateľka poučená už posudkovým lekárom.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia vo svojich lekárskech posudkoch zhodne uviedli, že navrhovateľku nemožno uznať za invalidnú podľa právnych predpisov Slovenskej republiky, a to ani v čase od podania žiadosti o invalidný dôchodok až do zlepšenia jej zdravotného stavu. Z ich posudkov vyplýva, že prihliadli aj na ďalšie zdravotné postihnutia navrhovateľky, a to artériovú hypertenciu I.,

dorzalgiu C, s ľahkým obmedzením úkonov, operáciu endometriózy pravého vaječníka v r. 1999 a neurasténiu podľa rehabilitačného lekára. Všetky námietky navrhovateľky sa týkali uznania invalidity v Českej republike, pričom podľa lekárskejších správ vrátane EMG vyšetrení, u navrhovateľky išlo v namietanom období o poškodenie nervu medialis. Takémuto poškodeniu bez ohľadu na závažnosť zodpovedá podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a kapitoly XV, oddielu G, položky 29.9 miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len 30 %.

Podľa článku 46 ods. 3 a prílohy VII nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, rozhodnutie inštitúcie členského štátu o stupni invalidity žiadateľa je záväznú pre inštitúciu všetkých dotknutých členských štátov, ak je v prílohe VII uvedená zhoda právnych predpisov týchto členských štátov takéjúc sa podmienok vzťahujúcich sa na stupeň invalidity. Taká zhoda medzi Slovenskou republikou a Českou republikou v tejto prílohe uvedená nie je. Rozhodnutie Českej správy sociálneho zabezpečenia o stupni invalidity v rozsahu 35 % podľa právnych predpisov Českej republiky preto nie je pre Slovenskú republiku záväznú a právne významné pre posúdenie invalidity podľa slovenských právnych predpisov.

Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že pre uznanie invalidity podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení sa vyžaduje nielen dlhodobá práceneschopnosť, ale súčasne musí byť splnená podmienka, že poistenec má viac ako 40 % poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nielen v doterajšom zamestnaní, ale v akomkoľvek pracovnom zaradení.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, svoj záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť dostatočne odôvodnili, pričom ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov. Uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť korešponduje zákonu, a preto bolo potrebné rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 2 potvrdiť.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľke v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP nepriznal, nakoľko nebola v odvolacom konaní úspešná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.